

ANNEME

Hangi parıltıda saklıdır annem
Sarı bir ışık gibi doğarken gece
Yolların kavuşmadığı bir yavaş şehir
İçime derdini akıtır gizlice

Kur'an sesinde ararım onu
Annem oluverir rengi toprak kokulu yazma
Sızlar yokluğunda bir balkonsuz ev gibi içim
Saklanır kuş olur da içimin gizlisinde
Her hüzün solar her hastalık son bulur
Annemin nefesinde

Sanki elleri cennetten gelmiş bir uzak yaşam
Ne zaman dokunsa kalbimin köşesine
Son bulur karanlığı
Annem sakın bir deniz bazen, kıyısız dalgasız
Bir atom kuralıdır hani değmez ya hiçbir varlık bir başka varlığa
Yalnız o değer içimdeki boşluğa
Tamamlar da usulca fark ettirmez kendini
Yalnız anneme akar bir ırmak boyu keder
Yalnız anneme bakar bir sabah güvercinler
Sabahı o düzenler elleriyle geceden
Uyumaz geceleri bu düşünceden
Karanlığa boğulurum ne zaman uzaklaşsa içimdeki şehirden

Kaç evi olur bir insanın mesela, kaçına sığmaz
Annem kendinin evi
Annem benim yurdum
Gömülür bin bir tasam, bir kez dese yavrum

Zeynep Aydın